

VỚI TRỜI XUÂN CHẤT NGẮT

VŨ TIẾN LẬP

mật ước

gió thổi dọa dẫm
mùa xuân đang mọc
mật ước sẫm uất trên tàng lá
mặn nồng khí vị cô liêu
thấy nhau bằng xa cách
đá núi bạc mầu
vạn đời miên mật

giòng sông đã hiến thân vào sa mạc
nuôi chín hạnh từ
cho bình nguyên rạng rỡ
tháng tư trở về
tâm tư dốc ngược
xanh thắm trời blue bonnet
bất giác muốn ôm những bàn tay
đã cho nhau trù mến

chiều về trên tháng giêng

xin một ngày tùy tiện
mênh mang
nghe mưa rơi
tạt về thêm nỗi nhớ
ngập mặt giữa không gian
cùng gió hội
lòng như kẻ đi xa
nhìn từng gốc tích quen
giữa vô thường sự sống

chiều về qua tháng giêng
mùa xuân đến vội
hoàng hôn
mong manh
gọi tâm hồn thi sĩ
họa chân dung mình
trên đầu ngọn cỏ non
trên cơn mưa phùn
mắt bụi

chiều về qua tháng giêng
biển biệt cánh chim trời

hoa nguyệt quế

một lần này ta về giữa tóc phai
nhìn hành lang dài tựa những song chim đậu
và đời sống vô tình những chiếc xe qua
cuối ngõ con đường
bóng cây vừa ngã đổ
trời nhuộm dầm dề chất ngọt

trăng dựng sáng lấp lánh mặt hồ
đôi mắt giật mình dưới đáy sông
đi bộ dọc con đường về đồi cao
ngân nga lời gió hát

mây trôi ngược vùng đất cũ
cúi đầu nhìn bóng bước
lữ khách trời bao la
ở bóng nguyệt
đong đầy hơi thở rực vàng
màu nắng son
với trời xuân chất ngất
trăng nào cũng vàng tỏ
và em hoa nguyệt quế

xuân luống

mưa biệt giam những ngày đầu hạ
nhớ những cơn bão rớt
đất cũ qua ba chục năm
mưa giông vẫn tồn tại
hình ảnh cũ đã không còn
thời gian trù tượng
gang tấc chiêm bao
thiên thu vẫn hẹn

tĩnh lặng
vị đắng sừng sốt trên đầu lưỡi
thơm mùi chờ đợi
kiếm mãi không tìm ra dấu tích
ngoài tên người mờ sâu trên mặt đá
chỗ về như gió tàn đông giã y dựa
đôi lúc muốn thả đáng một điều gì
ngoài xa khơi đời sống

những hạt giống chưa hứa hẹn
mùa xuân đã luống
chúng ta đều thật có
thật cả trong mơ
đôi khi ngỡ vực
nổi nhớ rụng rơi

mộng tháng năm

đêm lạc loài một cánh bướm
người ước mơ xưa thoát gót trở về
rừng đêm mộng
hoa tóc thả mầu trên vai áo
vàng trắng cười giữa đỉnh
đôi mắt nào rung động thoáng nhìn nhau

đêm ngậm ngùi một tiếng gọi
hắt rượu
củi khô bùng lửa dậy
một thoáng run lời gian dối nhau
ở đầu tây hay cuối trời đông
mặt trời vẫn rạo rực
mây vẫn bạt ngàn trắng như mơ

đêm tháng năm ngắn lạ kỳ
quay mặt vào vách
bóng lờ hình tan
lửa lụn tàn
bóng người xưa cũng nhạt dần theo mầu khói
thế mới hay
ta đã mơ giữa rừng mơ ngày nọ
người bỏ ta qua bên kia đời
ta đợi người tóc rụng giữa lòng đêm

mưa phổ độ

ngư ông về hải ngoại
độc tấu ca khúc buồn
chiều chết đắm trong không gian hẹp
húng hắng gió đi qua
những ô mềm sợi nhỏ
vĩ cầm chơi với vùng cổ bản
như gọi thầm giấc ngủ
xa khơi
nước dẹt trắng bùng dị thảo
tôi thấp vội
chiều vẫn còn rờn rã

mưa rơi

Vũ Tiến Lập
2006